

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010138
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3617010138.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Márie Parikrupovej a Ing. Júliusa Podobu v trestnej veci proti obžalovanému O. N. a spol., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

O. N., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom A., Z. XXX/X, nezamestnaný, rozvedený,

F. W., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom A.Á., nezamestnaný, slobodný, t. č. v ÚVTOS Želiezovce,

U. N., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., C. XXXX/XX, nezamestnaný, slobodný, t.č. v ÚVTOS Leopoldov,

s ú v i n n í , ž e :

obžalovaní O. N., F. W. a U. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 09.06.2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v Partizánskom na Horskú ulicu, kde F. W. a U. N. zostali dávať pozor na križovatke ulíc Malinovského a Horskej, pričom O. N. išiel na parkovisko pred bytový dom č. XXXX/XX na Horskej ulici, kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. A. A., eč: A.-XXXAF, Č. farby, VIN: VF35FLFXE60112889, v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Hama, do ktorého vozidla následne obžalovaný O. N. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc Malinovského a Horská v Partizánskom, kde do vozidla nastúpili F. W. a U. N., následne sa spoločne na vozidle odviezli do obce Lužianky okres Nitra, s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta Partizánske a zaparkovali ho v areály bývalých závodov ZDA v Partizánskom, čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. S. škodu vo výške 1.000 € a poškodenému T. S. škodu vo výške 100 €,

t e d a :

obžalovaní 1/, 2/, 3/

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l i :

obžalovaní 1/, 2/, 3/

zločin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný O. N.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona je obžalovaný povinný v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona je obžalovaný povinný v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaný F. W.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20.04.2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný U. N.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/43/2016-151 zo dňa 08.08.2017, právoplatný dňa 11.08.2017 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roku.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 04.07.2017 na tunajší súd pod sp. zn. Pv 229/15/3305-95 obžalobu na O. N., F. W. a U. N. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k §

212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 27.09.2017 a 22.11.2017 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. N., prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného F. W. z prípravného konania zo dňa 04.12.2015 za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného U. N. z prípravného konania zo dňa 04.12.2015 za splnenia podmienok podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, výsluchom poškodeného T. S., svedka O. S., za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatnej časti znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz zo dňa 28.07.2015, znaleckého posudku KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie zo dňa 16.11.2015, v zmysle § 269 Trestného poriadku oboznámením ostatného spisového materiálu (odborné vyjadrenie z č.l. 43 a 45, evidenčná karta vozidla z č.l. 47-48, zápisnica o obhliadke miesta činu z č.l. 54 -55, fotodokumentácia z č.l. 56-58, záznam z č.l. 59, zápisnica o obhliadke miesta činu z č.l. 60-65, fotodokumentácia z č.l. 66-73, fotodokumentácia z č.l. 74-76, zápisnica o vydaní veci z č.l. 77, opatrenie z č.l. 102, 151, 177, splnomocnenie z č.l. 190, opatrenie z č.l. 299, 308-309, lustrácia register priestupkov z č.l. 328-331, lustrácia STA z č.l. 332-336, odpis z RT z č.l. 337-342, lustrácia v CDS z č.l. 343-370, lustrácia v ZVJS z č.l. 371-372 a tiež oboznámením podstatného obsahu spisov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/43/2016 a tunajšieho súdu sp. zn. 1T/60/2015 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný O. N. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že mu zavolať obžalovaný N., že má požičané auto od O. S., na čas si presne nepamätal, či nepôjde za jeho kamarátom do Z.. Tam boli celý deň a potom sa vrátili do Partizánskeho. Išiel s nimi i obžalovaný W., ktorého stretli v podniku. Keď prišli naspäť, auto zaparkovali v závodoch v Partizánskom, kde bolo parkovisko. Obžalovaný uviedol, že U. N. mal kľúče od auta, toto určite neukradli. V Z. boli celý deň. Obžalovaný pripustil, že aj on šoféroval predmetné vozidlo. Na otázku súdu obžalovaný uviedol, že boli v Z. za kamarátom U. N., ktorý sa volal O.. Obžalovaného N. pozná z výkonu trestu a tiež chodil za jeho sestrou.

Obžalovaný F. W. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný a zároveň využil svoje právo nevypovedať. Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 04.12.2015 po vznesení obvinenia za splnenia podmienok v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd zistil, že obžalovaný sa k tomuto skutku priznal. K skutku uviedol, že sa dňa 08.06.2015 asi o 23:00 hod. stretol s O. N. a U. N., kde mu títo povedali, že idú ukradnúť nejaké auto, aby išiel s nimi a pomohol im ho ukradnúť a to v Partizánskom na sídlisku Šípok. A tiež uviedol, že ho na to nahovoril, ako i U. N. O. N. v herni O. v Partizánskom, kde sa predtým stretli a odkiaľ aj vyrazili spoločne auto ukradnúť. N. im povedal, že budú s N. dávať pozor a on to auto pôjde ukradnúť, keďže vedel, kde sa auto nachádza. S týmto všetci súhlasili. Obžalovaný súhlasil, nakoľko mu N. povedal, že ak to všetko bude v poriadku, auto predajú a rozdelia sa na tri časti, každý tretinu. Vopred nevedel koľko peňazí to bude, nakoľko sa o cene auta vopred nebavili. O kľúči od auta nič nevie, keďže kľúč ani v herni ani neskôr nikto nespomínal, on žiadny kľúč u N. ani N. nevidel. Ako išli na sídlisko Šípok, išli na ulicu Malinovského na križovatku s ulicou Horská kde došli pri kebab u JUMBA kde zostal stáť spolu s N. dávať pozor či niekto nejde a N. šiel smerom na ulicu Horskú ukradnúť auto A. A.. Asi po 5 až 10 minútach prišiel na motorovom vozidle zn. A. A. Č. farby N. pričom on spolu s N. nastúpili do vozidla a išli smerom do Nitry asi do obce Lužianky kde mal prísť kupec, ktorého vybavil N.. Prišli tam asi za hodinu avšak kupec na dohodnuté miesto neprišiel. Preto šli späť do mesta Partizánske pri závod ZDA. Tu šoféroval toto vozidlo i on nakoľko o to požiadal N., ktorý mu dal toto auto karovať v areáli závodov ZDA. Následne N. povedal, že auto nechajú v závodoch, keď ho nedokázali predať. Auto tam nechali asi o 04:00 hod. dňa 09.06.2015. Na otázku vyšetrovateľa ako sa dostali do vozidla veci O. G. obžalovaný uviedol, že O. G. bol v aute až po tom, keď prišli do Partizánskeho do závodov, kde on prišiel až nadržanom, zároveň uviedol, že O. s nimi auto kradnúť nebol a ani mu o krádeži nič nepovedali.

Obžalovaný U. N. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný a zároveň využil svoje právo nevypovedať. Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 04.12.2015 po vznesení obvinenia za splnenia podmienok v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd zistil, že obžalovaný sa k tomuto skutku priznal. K skutku uviedol, že bol spoločne s O. N. predmetné vozidlo A. A. Č. farby ukradnúť v Partizánskom na sídlisku Šípok, kde ho na to nahovoril O. N., ktorý mu povedal, že on bude dávať pozor a N. to auto pôjde ukradnúť, s

čím on súhlasil nakoľko mu N. povedal, že ak to všetko vyjde auto predá a potom sa rozdelia rovným dielom. Spolu s W., ktorý bol tiež s nimi. Dňa 09.06.2015 po polnoci asi o 01:00 hod. sa spolu s N. a W. stretli v Partizánskom v herni O. asi dve hodiny predtým ako išli auto ukradnúť. Stretli sa viac menej náhodou, pričom potrebovali peniazi na automaty, kde sa spoločne dohodli, že auto ukradnú. Pobrali sa pešo na Šípok, nakoľko N. vedel, kde sa auto nachádza. Pokiaľ ide o nejaký kľúč od predmetného auta o tomto on nič nevie, kľúč v herni ani po tom nikto nespomínal, ani on žiadny taký kľúč nevidel. Išli na sídlisko Šípok na križovatku ulíc Malinovského a Horskéj kde došli pri kebab u JUMBA, kde on zostal stáť na mieste s W., pričom sa vopred všetci dohodli, že on s W. budú dávať pozor, či niekto nejde a N. šiel smerom na ulicu Horskú ukradnúť auto. Asi po 10 minútach prišiel na motorovom vozidle zn. A. A. Č. farby N., ktorý sedel za volantom. Oni spolu s W. nastúpili do vozidla a išli smerom do Nitra, kde prišli do dediny Lužianky, kam mal prísť kupec, ktorého vybavil N. za účelom predaja predmetného auta. Všetko vybavoval N., zrejme telefonicky. V Lužiankach boli asi hodinu, avšak kupec neprišiel. Preto išli späť do mesta Partizánske, kde prišli pri závod ZDA, pričom po celú dobu karoval vozidlo N.. Ako prišli do Partizánskeho do závodov ZDA, tu šoféroval vozidlo aj W., ktorému dal auto šoférovať N.. On auto vôbec nekaroval. Do Partizánskeho prišli asi o 04:00 hod. kde N. odparkoval auto v areáli závodov ZDA pred hlavný vchod kde auto aj nechali. Na otázku vyšetrovateľa, ako sa dostali do vozidla veci O. G. obžalovaný uviedol, že tento prišiel za nimi až neskôr, bol v aute mal so sebou aj nejaký batoh ale až po tom, keď prišli do Partizánskeho. On nebol s nimi auto kradnúť, ani mu o krádeži nič nepovedali.

Poškodený T. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v tom čase bol vlastníkom motorového vozidla jeho brat W., ktorý mu ho zveril do užívania. Večer odparkoval vozidlo pred činžiakom, toto riadne uzamkol, kľúče si zobral domov. Ráno potreboval auto, toto tam nebolo. Zavolať políciu, urobili čo mali. V aute mal kroj a fotostatív. Tieto veci sa nenašli. Neskôr sa dozvedel, že auto je odparkované v závodoch ZDA, toto mu zavolala známa. Od vozidla boli 2 sady kľúčov, jedna od prvej krádeže je nevedno kde, druhú má poškodený. On kľúče nikomu nepožičiaval. Škodu si v tomto konaní neuplatňuje. Na otázku obhajkyne N. poškodený uviedol, že vozidlo malo alarm, auto malo diaľkové uzamykanie. Na otázku obhajcu W. poškodený uviedol, že na aute bola demontovaná siréna zabezpečovacieho zariadenia a táto bola nájdená vo vozidle. Vo vozidle tiež chýbal zdvihák a kľúč.

Svedok O. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že doma ležal a prišiel za ním otec, že ukradli auto. On nemá o predmetnej krádeži žiadnu vedomosť. Kľúče od auta nedával nikomu, ani nedával nikomu súhlas, aby auto používal. Otec auto parkoval na parkovisku vedľa baráku. Po tom, ako otec zistil, že auto zmizlo, zavolať políciu a táto vec riešila. Na otázku obhajkyne N. svedok uviedol, že sa pred skutkom nestretol so žiadnym z obžalovaných. Pripustil, že každý z obžalovaných mohli byť u nich doma počas tých rokov, ako sa poznali. Na otázku obžalovaného N. svedok pripustil, že auto bolo už ukradnuté i v minulosti, pričom on nikomu kľúče od auta nepožičiaval. Na otázku obhajcu W. k prvej krádeži svedok uviedol, že on krádež vzal na seba, aby sa auto čím skôr vrátilo otcovi, ktorý ho súrne potreboval. Svedok aj pri konfrontovaní na hlavnom pojednávaní s obžalovaným N. zotrvala na tom, že mu kľúče od auta nepožičal.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie zo dňa 28.07.2015 vyplýva, že predložená trasologická stopa č.1 zaistená pri nájdení vozidla A. A. Č. farby zo zadnej časti vozidla má zhodný tvar, vzor a náhodné identifikačné znaky ako podošva športovej obuvi zn. Nike zaistená od F. W. a bola vytvorená ľavou podošvou tejto športovej obuvi.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného Ladislav Kleman - AUTO KLEMAN, Partizánske, na ohodnotenie ceny vozidla A. A. súd zistil, že cena predmetného vozidla bola stanovená na sumu 1.000 €.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného Miroslav TRUCHLÝ - BAZÁR, Veľké Bielice, na ohodnotenie ceny 1ks Foto statív zn. HAMA, čiernej farby a 1 ks. obnosený ľudový kroj, pánsky súd zistil, že cena týchto vecí bola stanovená na sumu 100 €.

Z evidenčnej karty vozidla A. A., EČV A., Č. farby vyplýva, že vlastníkom vozidla bol W. S..

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu nálezu predmetného motorového vozidla zn. A. A. zo dňa 10.06.2015 s fotodokumentáciou okrem iného vyplýva, kde bolo predmetné motorové vozidlo nájdené, v akej polohe sa nachádzalo s presným popisom vozidla a jeho stavu v čase nálezu. Miesto činu bolo

riadne písomne aj fotograficky zadokumentované, pričom kriminalistický technik na mieste zistil a zaistil 12 stôp (stopa č. 1 - trasologická, stopy č. 2 až 5 - biologické, stopy č. 6 a 7 - pachové, stopy č. 8 až 12 - vecné). Zo zápisnice tiež vyplýva, že zámky dverí boli nepoškodené a funkčné.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného O. N. súd zistil, že tento je rozvedený, bez pracovného pomeru. Z miesta bydliska bližšie hodnotený nebol. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz 1 krát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol 8 krát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť (najmä majetkového charakteru a drogovú trestnú činnosť) i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/117/2012 zo dňa 03.07.2012, právoplatným dňa 03.07.2012, za prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (trest vykonal 17.08.2012) a zároveň mu bolo uložené i ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantné.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného F. W. súd zistil, že tento je slobodný, bez pracovného pomeru. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu tunajším súdom v konaní pod sp. zn. 1T/86/2016. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz 10 krát postihnutý v priestupkovom konaní (prevažne za priestupky proti majetku). Z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol 12 krát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť (najmä majetkového charakteru) i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/86/2016 zo dňa 28.12.2016, právoplatným dňa 28.12.2016, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20.04.2016 (vo vzťahu k nemu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu) bol obžalovaný odsúdený za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného U. N. súd zistil, že tento je slobodný, bez pracovného pomeru. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Prievidza v konaní pod sp. zn. 3T/43/2016. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR nebol doteraz postihnutý v priestupkovom konaní. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol 14 krát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť (prevažne majetkového charakteru) i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/43/2016-151 zo dňa 08.08.2017, právoplatným dňa 11.08.2017 (vo vzťahu k nemu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu), za prečin podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne Okresný súd Prievidza v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/64/2015 zo dňa 14.11.2016, právoplatný dňa 30.11.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Súd tiež rozhodol i o nároku na náhradu škody.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaní sa dopustili predmetného skutku, ktorý sa im obžalobou kladie za vinu. Na hlavnom pojednávaní všetci traja obžalovaní urobili vyhlásenie, že sa necítia byť vinní z predmetného skutku a zároveň obžalovaní W. a N. využili svoje právo nevypovedať. Obžalovaný N. vo svojej výpovedi spáchanie predmetného skutku poprel s tým, že auto bolo riadne požičané obžalovanému N. O. S. a obžalovaný N. mal kľúče od auta od O. S.F. Obžalovaní sú však zo spáchania skutku usvedčovaní jednak samotnými výpoveďami obžalovaných N. a W. z prípravného konania po vznesení obvinenia, ktoré boli v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní čítané, kde títo obžalovaní spáchanie predmetného skutku doznali a popísali aj účasť obžalovaného N. na jeho spáchaní. Okrem

toho sú usvedčovaný tiež výpoveďou svedka O. S., ktorý poprel, že by bol obžalovanému N. požičiaval kľúče od predmetného motorového vozidla. Z výpovede svedka - poškodeného T. S.Á. vyplýva, že auto bolo riadne uzamknuté. Tiež zo znaleckého posudku KEÚ PZ vyplýva, že trasologická stopa zaistená zo zadnej časti predmetného motorového vozidla pri jeho obhliadke bola vytvorená ľavou podošvou športovej obuvi patriacej obžalovanému W.. Z odborného vyjadrenia vypracovaného za účelom ohodnotenie ceny vozidla A. A. vyplynulo, že cena predmetného vozidla bola stanovená na sumu 1.000 €. Na základe týchto dôkazov súd ustálil skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, pričom pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, tento bol správne právne kvalifikovaný ako zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, keďže obžalovaní sa do predmetného vozidla dostali nedovoleným prekonaním uzamknutia. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, obžalovaní konali v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona.

V súvislosti s písomným podaním obžalovaného W. pred pojednávaním dňa 22.11.2017, kde žiadal vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní, súdu a iných osôb, pričom tento svoj návrh odôvodnil tým, že má pochybnosti o tom, že sa navzájom poznajú buď vykonávajúci sudca alebo prokurátor s poškodeným a taktiež právna kvalifikácia, ku ktorej súd došiel evokuje len tú skutočnosť, že sa tieto osoby musia poznať a udržiavať nadštandardné vzťahy, súd konštatuje, že toto podanie je možné vnímať len ako obštrukčné konanie obžalovaného s cieľom dosiahnuť oddialenie rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ obžalovaný W. namietal vzťahy medzi prokurátorom, či sudcom, resp. známosť sudcu, či prokurátora s poškodeným, túto námietku je možné vnímať ako oneskorene podanú ako to vyplýva z ustanovenia § 32 ods. 6 Trestného poriadku, keďže obžalovaný vedel už od začiatku konania pred súdom, že prokurátor mieni predmetný trestný čin posudzovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ďalšie skutočnosti sa týkajú toho, ako orgány činné v trestnom konaní, či súd posúdili resp. môžu posúdiť konanie obžalovaného, teda týka sa to procesného postupu, kde v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku je toto považované za námietku proti procesnému postupu súdu, o ktorej námietke sa nekoná.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného O. N. súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť (priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona neaplikoval, nakoľko posledné odsúdenie bolo ešte z roku 2012 za prečin). Súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že aj podmiennečný trest s probačným dohľadom pri uložení dostatočne dlhej skúšobnej doby a zároveň za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení v zmysle § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, môže u obžalovaného splniť svoj účel. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaného trestného činu a mieru jeho účasti na jeho spáchaní, ako aj jeho predchádzajúci život a pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz 8 krát súdne trestaný, a to i nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Zohľadnil tiež skutočnosť, že do súčasnosti bol 1 krát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Za týchto okolností, keď sa obžalovaný bude pravidelne podrobovať dohľadu probačného úradníka, ktorý bude dohliadať na správanie obžalovaného a na skutočnosť, či obžalovaný dodržiava súdom určené obmedzenia a povinnosti, je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmiennečným trestom odňatia slobody.

Súd zároveň obžalovanému uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona spočívajúce v povinnosti v skúšobnej dobe podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a tiež v zmysle § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, ktoré podľa názoru súdu môžu napomôcť k dosiahnutiu účelu trestu, najmä jeho výchovnej i preventívnej zložky z hľadiska individuálnej prevencie.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného F. W. súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil 2 priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20.04.2016, je potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. V prípade obžalovaného išlo o súbeh prečinu a zločinu spáchaných dvoma skutkami, teda došlo v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona k aplikácii asperačnej zásady, kedy sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby o 1/3, navyiac pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností sa zvyšuje spodná hranica trestnej sadzby o 1/3 (nová sadzba je potom 64 mesiacov až 160 mesiacov). V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanému v novo určenej trestnej sadzbe, s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania skutku, mieru spoluúčasti obžalovaného na ňom za neprimerane prísne a v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona. Na základe toho v zmysle § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona) vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, nakoľko v danom prípade mal súd za to, že len nepodmienečný trest odňatia slobody môže u obžalovaného splniť svoj účel, keďže tento už v minulosti bol odsúdený, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody a toto odsúdenie obžalovaného neodradilo od páchania ďalšej trestnej činnosti. Takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie. Nakoľko obžalovaný už bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/60/2015-154 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/16/2016-167 zo dňa 20.04.2016, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného U. N. súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil 2 priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/43/2016-151 zo dňa 08.08.2017, právoplatný dňa 11.08.2017, je potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. V prípade obžalovaného išlo o súbeh prečinu a zločinu spáchaných viacerými skutkami, teda došlo v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona k aplikácii asperačnej zásady, kedy sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby o 1/3, navyiac pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností sa zvyšuje spodná hranica trestnej sadzby o 1/3 (nová sadzba je potom 64 mesiacov až 160 mesiacov). V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanému v novo určenej trestnej sadzbe, s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu páchatela, spôsob spáchania skutku, mieru spoluúčasti obžalovaného na ňom za neprimerane prísne a v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona. Na základe toho v zmysle § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona) vo výmere 48 mesiacov nepodmienečne (viazaný zákonom, že nový trest nesmie byť miernejší ako predchádzajúci), nakoľko v danom prípade mal súd za to, že len nepodmienečný trest odňatia slobody môže u obžalovaného splniť svoj účel, keďže tento už v minulosti bol odsúdený, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody a toto odsúdenie obžalovaného neodradilo

od páchania ďalšej trestnej činnosti. Takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie. Nakoľko obžalovaný už bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/43/2016-151 zo dňa 08.08.2017, právoplatný dňa 11.08.2017 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zároveň obžalovanému za splnenia podmienok v zmysle § 76 ods. 2 Trestného zákona uložil ochranný dohľad, pričom s prihliadnutím na účel tohto inštitútu ako aj na osobu obžalovaného, na závažnosť ním spáchaného trestného činu a jeho mieru narušenia tomuto v zmysle § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní jedného roku, ktorý považuje za postačujúci.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).